

Siger man Annexhallen, siger man også traditioner og stabilitet. Folk der engang i deres ungdom har spillet f. eks. håndbold her, kommer måske mange år efter for at spille old-boys kamp. Så udbryder de: "Nej se, den ligner jo sig selv. Se de gamle reklamer på væggene!"

Opførelse af hallen

Hallen blev opført i 1953 af Arbejdernes Andelsboligforening med det formål at give områdets unge mennesker mulighed for at dyrke idræt hele året – ikke bare om sommeren, hvor man spillede fodbold.

Boligforeningens forretningsfører, Kresten Kaasgaard, var drivkraften bag opførelsen, og da han samtidig var medstifter af og formand for Idrætsklubben Skovbakken, gav det jo god mening. Hallen blev en kæmpesucces og blev fra dag 1 benyttet af flere andre klubber, afdelinger og skoler. Og apropos stabilitet – så var Kaasgaard formand for Skovbakken fra 1927 til 1962. Altså i 35 år!

Halinspektører

Hallens første inspektør var Poul Erik Larsen, kaldet Polle, og samtidig med hallens opførelse, byggede man en inspektørbolig ved siden af hallen. Her boede Polle i de 29 år, han var halinspektør. I 1982 afløstes han af Jørn Snitker, der dog kun holdt i 4 år, hvorefter han tog til Spanien for at bygge køkkener dernede. Ingen troede på det tidspunkt, at Polles rekord på 29 år nogensinde ville blive slået.

Hallens tredje inspektør var en dygtig tennisspiller og træner fra Skovbakkens tennisafdeling. Han var murer og en af de få, der ved sin konfirmation vejede 100 kg.! Torben Blom tiltrådte i 1986, og det skulle vise sig at være et scoop for hallen. Med sit lune væsen og sin varme udstråling har han sørget for, at Annexhallen er et hyggeligt og rart sted at komme. Torben har altid været glad for jobbet, for som han ofte har sagt: "Når folk kommer her, har de fri fra arbejde, så derfor er de altid glade!" Og så satte Torben altså ny rekord med 33 år i jobbet!

Overdragelse af hallen

I 1993 fik vi, Skovbakken, overdraget hallen af boligforeningen og en ny æra begyndte.

Torbens sygdom

En telefonopringning fra Torben, der var til en undersøgelse på Skejby Sygehus, ændrede pludselig alt! Han sagde til mig: "De beholder mig s'gu herude!" Det, som vi havde regnet med skulle være en behandling af et sår på foden, endte med en amputation af det ene ben lige under knæet. Det var i begyndelsen af marts sidste år, og udover at være et chok for os og for Torben, gav det os en kæmpe udfordring, **for hvordan erstatter man det uerstattelige?** Vi vidste ikke, hvornår Torben ville komme tilbage i jobbet – og hvad gjorde vi så indtil da?

Hjælpere – tak!

Sammen med Mogens Kloster iværksatte jeg en nødplan, bestående i at få vores aktører, JAI, Fremad og Skovbakken Badminton til hver især at yde en indsats i selve hallen. Net op og ned, rydde op efter sig, undertiden lukke og låse osv. Derudover skulle vi have kiosken til at fungere, og heldigvis var de to piger **”Ormslev-prinsesserne” Jannie og Camilla**, klar til at hjælpe max., vel at mærke ved siden af arbejde og studier! Det kan vi ikke takke jer nok for. Der er også god grund til at takke **Dorthe**, der flere gange om ugen kæmper mod harpiks, fjer og glat gulv i forsøg på at holde hallen ren og spilleklar – en næsten umulig opgave.

Desuden trådte de to gamle Fremadkoryfæer, **låsemanden, Ole Steiner, og trikkeren, Lars Poulsen**, til når der var tekniske problemer. Også stor tak til jer.

Hvad nu?

Da vi nærmede os 1. september, kunne vi se, at Torben ikke ville blive klar til sæsonstarten, og hvad gjorde vi så?

Som sendt fra himlen kom vores næstformand i badmintonafdelingen, Kent Pedersen, til mig og sagde, at han da godt ville hjælpe. Han ville gerne komme om aftenen og i weekenderne – selvom han havde – og fortsat har et 37 timers job i Århus Kommune. Og han behøvede da i øvrigt ikke at få noget for det! Det fik han så alligevel! Da Ormslevpigerne fortsat godt ville give den en ekstra skalle, fik vi det til at fungere – trods savnet af Torben.

Torben på pension

For et par måneder siden meddelte Torben så, at han gerne ville gå på pension, da det trods alt nok ville blive for meget for ham. Vi blev enige om, at sådan måtte det så blive, man at Torben skulle love jævnlige at komme forbi og hilse på – og ikke mindst for at se, om tingene fungerer som de skal. Det har han indvilget i – og allerede gjort, bl. a. repareret en hoveddør og rensset en tilstoppet håndvask - for blot at nævne noget!

Trods den alvorlige situation har Torben bevaret sit gode humør og sin lidt sorte form for humor. Kort tid efter at have fået sit nye metalben sagde han en dag til mig: ”Ja, nu kan jeg jo ikke spille golf mere – men jeg kan da lave hullerne på banen!”

Vi har været så heldige, at Kent godt vil fortsætte i jobbet som halinspektør, og en officiel ansættelse er derfor sket pr. 1. januar. Takket være en stor indsats er Kent nu inde i de fleste detaljer i jobbet, og han er også blevet rigtig godt modtaget af brugerne. Fra sit job i kommunen er Kent vant til at omgås mange forskellige og lidt specielle mennesker, så uddannelsen som pædagog og et ophold på Gøglerskolen er sikkert godt at have med i bagagen.

Herfra skal lyde en KÆMPESTOR tak til Torben for en fantastisk indsats gennem alle årene, og en stor tak til alle, der har hjulpet os i den svære tid de sidste mange måneder. Og så et stort ”Velkommen og held og lykke i jobbet” til Kent.